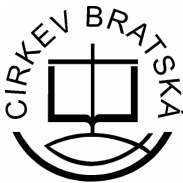


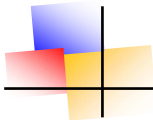


Zborové listy



Z obsahu:

Slovo na tento mesiac
EBEN EZER znova medzi nami
Vianoce vo Vítkovciach
Svetlá pribúda
Detská slávnosť
Falošní bohovia V



Slovo na tento mesiac

...aby sme žili novým životom.

R 6,4

Do nového roku vstupujeme s očakávaním rôznych udalostí. Budú medzi nimi očakávané, ale aj tie ktoré nás prekvapia. V každom prípade však Nový rok je istým medzníkom v našom živote. Dobré je, keď pri takej príležitosti sa vieme zastaviť a hodnotiť, čo sme smeli prežiť z Božej milosti. Nezabúdajme na vďačnosť pred naším Bohom. Chceme sa však pozeráť do budúcnosti s nádejou, ktorú nám dáva evanjelium. Nechceme zostať len pre ľudských predsavzatiach, ktoré obyčajne končia sklamaním, ale ani podľahnúť ľahostajnosti. V zodpovednosti pred Pánom sa pýtajme, čo On od nás žiada, ak sme mu svoj život odovzdali. Jednu z odpovedí nachádzame v uvedenom výroku: „... **aby sme žili novým životom**“. O akom to živote hovorí s nami toto Božie slovo? Človek na cestách viery pozná správnu odpoveď, ktorú vyznal a potvrdil krstom, že ide o život v Kristovi. Otázka však neznie tak, či to vieš, ale či žiješ novým životom, ako trvalý a rastúci proces svojho života?

Uvedomme si, že nárok nášho Pána je nielen oprávnený, ale je ovocím práce Ducha Svätého na základe diela Kristovho kríža. On sám vytvoril predpoklady, aby sme mohli vstúpiť vierou na túto cestu nového života, a aby on rástol a prinášal ovocie na Božiu česť. Ide o nový život, ale v kontraste so starým, v ktorom človek žije z vlastných predpokladov s vlastným úsilím a námahou kvôli veľkosti svojho mena. Žije so seba pre seba a vo svojej pýche sa domnieva, že on sám na mieste Boha pozná, čo je život, čo je dobré a zlé. Týmto len potvrdzuje svoje odtrhnutie od Boha - svojho Stvoriteľa, ktorý je pôvodcom života a v Ježišovi Kristovi darcom nového života.

Do nového života stupujeme len vierou v ukrižovaní s Kristom nášho starého človeka (R 6,6). Je to dielo Ducha Svätého pri nás, ak sa podávame pravde evanjelia. Ide o proces viery každodenného seba zapierania a nesenia svojho kríža a nasledovanie Ježiša Krista v každodennom živote (Lk 9,23). Bratia a sestry, nech nám dá Pán milosť, aby v novom roku bolo pri nás zrejme ovocie nového života v Kristovi.

Váš brat kazateľ



EBENEZER znova medzi nami

Pred rokom, začiatkom adventu, v rámci Ekumenického spoločenstva v Košiciach sme pri príležitosti otvorenia vianočného času po prvýkrát hostili medzi sebou náš celocirkevný spevácky zbor Eben Ezer. Ohlasy boli veľmi priaznivé, až obdivné na ich adresu. Asi preto dostali aj na zahájenie adventu v roku 2010 znova pozvanie.

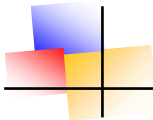
Predviedli svoj štandardne dobrý, miestami skvelý výkon v seminárnom kostole Teologickej fakulty, na Hlavnej ulici v Košiciach. V nedeľu poslúžili krásnou oslavou hlasov Božieho dielu medzi nami, v našom nedeľnom zhromaždení a po krátkom obede sa za mrazivého času autami rýchlo prepravili na svoje popoludňajšie vystúpenie do rímskokatolíckeho kostola v Margecnoch, na ekumenické začatie adventu. Ich vystúpenie zorganizoval brat Kaman z Československej cirkvi husitskej, ktorého máme česť vídať pri vysluhovaní na bohoslužbách „husitov“, v priestoroch našej modlitebne.



Kostol je postavený na kopci na romantickom mieste, nad starobylou baníckou obcou a podľa ohlasov, bol plný a zúčastnení občania Margecian a okolia prežili s Eben Ezer krásny predvianočný čas.

Ďakujeme všetkým, ktorí nezištne a na vlastné náklady cestovali na východ SR, zo všetkých končín Slovenska. Prišli na úkor svojho času a rozdávali nám svoju radosť zo spevu na oslavu nášho Pána.

D. Klincková



Vianoce vo Vítkovciach

Vianoce sú: „ ... jedlo a ... teplo ...a Pán Ježiš.“

... boli krásne, tak, ako všetky zhromaždenia vo Vítkovciach. Sú to zhromaždenia plné viery a túžby počuť, čo nám Pán Boh chce povedať.

Tak som to vnímala aj na Vianoce.

Stretli sme sa v kultúrnom dome vo Vítkovciach. Bolo nás tam asi 80 ľudí, z toho väčšina boli deti. Nekonal sa však žiaden ruch, hluk, či nepozornosť. Naopak, od začiatku deti tichučko sedeli a počúvali. A to až do konca. Spolu sme spievali a priblížili si význam Vianoc.

Našou témou boli dva biblické verše:

Matúš 1,21: „...dáš Mu meno Ježiš, lebo On zachráni svoj ľud od ich hriechov.“

Ján 1,12: „všetkým, ktorí Ho prijali, dal právo a moc stať sa deťmi Božími...“

Na záver deti predniesli svoje básničky a potom sme im rozdali balíčky, pripravené z Vašich darov, za ktoré Vám ďakujeme!

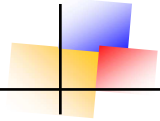
Chcela by som zvlášť spomenúť vystúpenie „vítkovského dorastu“ - skupiny asi 12 mladých ľudí, ktorým sa začal venovať br. Daniel Kušnierik. Bol to radostný pohľad, keď spievali. Boli medzi nimi takí, ktorí kedysi navštevovali besiedku, ale keď odrástli, prestali chodiť na spoločné zhromaždenia. Keď začal fungovať dorast, opäť prišli a chodia pravidelne.

Túto prácu by som Vám rada obzvlášť položila na srdce, pretože mnohí, ktorí navštevujú besiedku, sa strácajú práve v období puberty.

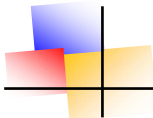
Nevieme, ako dlho budú môcť v tejto práci Kušnierikovci pokračovať, pretože sa im črtá zamestnanie, popri ktorom by už túto prácu nijak robiť nemohli.

Kto bude ochotný pokračovať – verne, pravidelne, sústavne, bez nariekania...? Kto bude ochotný obetovať svoj čas, sily a peniaze, aby starostlivo viedol ku Kristovi tých, za ktorých On zomrel?

B. Havrilová



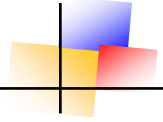
Na II. sviatok vianočný, v nedeľu ráno 26. decembra, sa medzi Košicami a Vítkovcami uberalo do kopcov osamelou a serpentínami popretkávanou tichou krajinou niekoľko osobných áut. Padal riedky sneh, mrzlo, na ceste bola slabá vrstva neujazdeného snehu. Pasažieri, z radov našich bratov a sestier, mali namierené na vianočnú slávnosť medzi našich Rómov do Vítkoviec, predovšetkým na detskú slávnosť. Len zriedka sme stretávali oproti idúce autá a zasnežená horská krajina poskytovala krásne scenérie a hlboké pohľady do obnažených listnatých strání lesného terénu. Prechádzali sme ešte ospalými obcami a len kde tu sa začali trúsiť veriaci na ranné omše. Okolo pol desiatej sme šťastne dorazili pred kultúrny dom do Vítkoviec a po chvíľke čakania na miestneho pána starostu sme sa ocitli v prenajatom vynovenom priestore miestneho vykúreného kultúrneho domu. Narýchlo sa rozložil elektrický organ, premietacie plátno. Niekoľko úprav stoličiek. Ponúkli sme sa pečivom, čajom a kávou z termosiek a to už za oknami bolo vidieť prichádzať veľkú skupinu tých, pre ktorých bolo stretnutie určené. Nestačili stoličky a vhod prišli aj lavičky z útrobov kultúrneho domu.



Vyzliekli si usporiadane svoje vrchné oblečenie a hneď bolo vidieť, že osadníci nie sú precitlivení na chlad tak ako Košičania, ktorí ostávali zababušení vo svojich svetroch. Hala sa naplnila zmesou vôní čerstvého mydla, cesnaku, šatstva a osôb, ktoré častejšie otvárajú dverka pecí s drevom. Deti boli čisté a keď sa posadili, bola to prehliadka bohatých vlasových ozdôb na hlávkach, spod ktorých ako žeravé uhlíky svietili dychtivé čierne oči, plné očakávania. Dokázali sa na povel sestry Kušnierikovej utíšiť a dokonca nevrzgali ani stoličkami po keramickej podlahe.

Vianočnú slávnosť zahájil brat kazateľ Halža, s poďakovaním Pánovi za tento čas a naše spoločné vianočné stretnutie a nezabudol pripomenúť, aby aj pánovi starostovi miestni nezabudli poďakovať za možnosť (ostatne platenú) využiť priestory obce. Kázeň, pretkávaná spevom našej mládeže (aj náš niekoľkonásobný brat starší, Ivan Žežula je stále mladý), bola, samozrejme, zameraná na vianočný čas. Na otázku čo sú Vianoce, zaznela zo spoločenstva spontánna niekoľkonásobná odpoveď, že Vianoce sú : „...jedlo, ... a teplo, ... a Pán Ježiš, ktorý sa nám narodil“. Bolo to úprimné. Nespomenuli očakávanie darčiekov, ktoré, žiaľ, tak často mohutne prekrývajú zvesť zmyslu narodenia Božieho Syna v našich

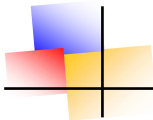




kresťanských končinách. Na betlehemskej noci zrodenia Božieho Syna brat kazateľ vyzdvihol to, že Hospodin nás nedelí na Rómov, bielych, bohatých, chudobných atď., ako sa delia ľudia, ale na tých, ktorí uverili, a na tých, ktorí odmietli uveriť v Pána Ježiša Krista, tak ako to vtedy prijali chudobní pastieri. Deti vydržali sústredene sledovať aj inscenovaný vianočný príbeh v podaní Boby a brata Kleina a tiež videoprojekciu. Záver spoločnej bohoslužby bol v znamení modlitieb. Modlili sa niekoľkí dospelí, ale aj niektoré deti. Vedľa mňa sa zachrípnuto modlil 11-ročný Michal. Okrem vďaky Pánovi za jeho príchod medzi nás, ľudí chudobných, aby nás na zemi zbavil hriechu, klamaní, krádeží, za večný život pri ňom v nebi, pridal aj prosbu: „ ... A ešte, Pane, prosím, aby Ťa aj moji rodičia prijali do svojho srdca, lebo bez Teba sa nedá dobre žiť „Premohlo ma dojatie a záverečné amen som túžila vyrieť sedemnásobne. Možno si poviete, že zbytočné emócie tej chvíle. Ale ako ostať chladní k naliehavej modlitbe, z hĺbky možno raneného detského srdca?!

Záverečné spoločné požehnanie brat kazateľ prednášal ako prosbu nášmu Pánovi s jemu vlastnou naliehavosťou, s ohľadom na prítomné mladé životy. Do ostávajúceho spoločného času dvoch hodín slávnosti sa vošli prednášané biblické veršičky a básničky, ktoré s deťmi pripravili spolu so spevom naši Kušnierikovci a mladučká sestra z Vítkoviec, pôvabná sestra Žanetka. Kultúrny dom sa nakoniec celkom „nepianissimo“, z plných hrdiel otriasal melódiou Tichej noci.

Malou čerešničkou na torte by sme mohli nazvať rozdanie symbolických balíčkov od nášho zboru. Ale to už nepomáhali ani Bobkine naliehania, aby si balíčky rozbalili až doma a premohla ich nedočkavosť. Zato skromný kysnutý koláčik v 66 ústach zmizol v okamihu a s nepoznateľným natrúsením. Rozlúčenie bolo primerané ich naturelu, srdečne hlučné. To už nemali zábrany, necítili potrebu sa obmedzovať a každému z návštevníkov sa dostalo mnohonásobného srdečného podania rúk, až po najdrobnejšie malé rúčky a poniektorým aj srdečného objatia.



Čas krásny, plný radosti a vďačnosti, čas vianočný, aj v tejto podobe. Ale z Božej milosti príde aj čas všedných starostí a povinností. Preto naliehavou ostáva otázka, čo s Vítkovcami v Cirkvi bratskej ?

Na záver ešte jeden postreh. V aute s nami cestovali aj manželia Katerin a John Lesandakovci, americkí misionári, ktorí prichádzajú do Košíc po 4-ročnom pôsobení z Trnavy. Podľa ich vyjadrenia, navštívili už na východe SR niekoľko rómskych spoločenstiev, ktoré sa združujú okolo iných kresťanských denominácií. Na Vítkovciach ocenili, že sa stretli s hlbšou znalosťou a úctou k Biblickej zvesti, s disciplínou, s určitým sebavedomým a otvorenosťou, ktorá nie je všade bežná.

Pri návrate, na vrchole kopca Jahodná v hustom snežení, náhle auto idúce pred nami dostalo šmyk a ocitlo sa v záveji. Brat kazateľ a brat John nezištne pomáhali pri jeho vyťahovaní, ale brat John sa bolestivo zranil na ruke. Dúfajme, že poranenie nebude mať trvalé následky.

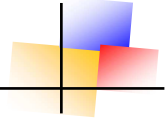
Prosím, spoločne prosme Pána o rozvahu, múdrosť a pomoc pre stanicu Vítkovce, pre deti a ich rodičov a všetkým, ktorým sa dostalo od Pána milosti sa mu priblížiť.

D. Klincková

Svetla pribúda

Možno si ešte teraz v týchto dňoch na prelome starého a nového roka neuvedomujeme, čo je ale faktom, že tmy každý deň ubúda a svetla pozvoľna a isto pribúda.

Vianoce boli prežiarené umelým svetlom stromčekov, výzdob..., ale teraz ide o to prirodzené svetlo. A okrem neho tu je ešte to Svetlo sveta, ktoré prišlo na svet, aby človek nemusel chodiť počas svojho života v tme – Ježiš Kristus. Je to však zvláštne svetlo. Nie každý, kto žije v tme, ho túži prijať a chodiť v ňom. Svedectvo Písma, ale predovšetkým samotného Pána Ježiša, hovorí: „Ľudia viacej milovali tmu ako svetlo!“ Môžeme zabudnúť na kategóriu minulého času, môžeme pokojne povedať: Ľudia stále viac milujú tmu ako



svetlo. Prečo? Je to prirodzené? Sme určení pre tmú alebo pre svetlo?

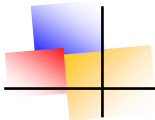
Kedy utekáme pred svetlom? Prečo zloději chodia pod rúškom tmy? Koľko drám na túto tému zločinov v tme napísal a píše stále sám život?! Kto pácha zlo, zahaluje sa tmou. Nielen uteká od svetla, on priamo svetlo nenávidí! Pán pozná túto kategóriu ľudí, je to naša diagnóza. Tak sa správa celé Adamovo potomstvo.

Čo urobil náš otec Adam, keď zhrešil? Skryl sa! Ale Boh ho v tej skrýši našiel. Pozval ho von, do svetla pravdy. Ale Adam je naším vzorom v niečom inom: nechal zo seba sňať odev, ktorý si sám vyhotovil, a nechal na seba obliecť odev z kože, ktorý mu pripravil Boh. Odev pravdy, odev svetla a spoločnosti s Bohom.

Ako je možné, že sú na svete ľudia, ktorí pravdu vyznávajú, milujú ju a hlásajú ju okolo seba? Sú to tí, ktorí sa nielen nechali pozvať zo svojich tmavých skrýš von na svetlo, ale ktorí túto pravdu aj „koniajú“. (J 3, 21) Zvláštne to spojenie – konať pravdu! My si myslíme, že pravdu môžeme vyznávať, môžeme v ňu veriť – ale konať ju? Dá sa to vôbec? Akoby sme ju mali vyrábať, opracovávať... Nazdávam sa, že pochopiť toto vyjadrenie bude znamenať žiť svoj praktický život podľa nej, v nej. Mať ju tak v mysli ako aj v ústach, vo vzťahoch... Všade.

Tento zázrak zázrakov, prelomenie tmy, vymanenie človeka z nej, je uplatňovaná samotná moc Božia, ktorá nám nielen ukázala, čo je tma v našom živote, a čo svetlo, ale dostali sme aj vystrojenie konať – žiť svoj život podľa svetla poznania. Konať znamená byť premieňaný. Na obraz toho, ktorý je Pravdou vyslobodzujúcou v nás. A nielen v nás, ale pre každého, kto uvidel a prijal poznanie vo viere o zničujúcej moci tmy v ľudskom živote.

M. Bielik



Detská slávnosť (4. adventná nedeľa)





Úvod ku knihe *Falošní bohovia* od Timothy Kellera (V.)

MOC A SLÁVA

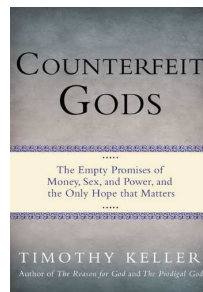
Žijeme v posadnutom svete. A my to vieme. Túto myšlienku, o ktorej môžeme povedať, že platí aj pre súčasný svet už vyslovil pred tým ako sa Európa vrhla do 2.svetovej vojny holandský historik Huizinga.

Nacisti propagovali hlbokú lásku ku krajine a ľuďom, **patriotizmus**, ktorý sa stal démonickým a deštruktívnym. Dosiahol pravý opak toho čo hľadal, hanbu a národný horor.

V roku 1794, Maximilián Robespierre, vodca francúzskej revolúcie sa zamýšľal nad cieľom, ku ktorému smerujeme. **Právo na slobodu a rovnosť.** Teror nie je nič iné len drsná, neobomná spravodlivosť. Neskôr za svoje myšlienky bol popravený bez procesu. Sloboda a rovnosť sú očividne veľkou vecou, ale znovu sa niečo pustilo zlou cestou. Vznesený princíp sa stal posadnutosťou, dosiahol opak hľadania spravodlivosti revolúcie.

Ďalej tu máme lásku k ľuďom jednej rasy, ktorá sa stala takou veľkou, že nakoniec zvrhla **v rasizmus**. Keď láska k rovnosti sa zvrhla na extrémnu vec, čo spôsobilo nenávisť a násilie k hocikomu, kto viedol privilegovaný život. To je bežné pre ľudskú spoločnosť - zmeniť dobré politické spôsoby na falošných bohov.

Ernest Becker napísal, že v spoločnosti, ktorá stratila Božiu realitu veľa ľudí bude hľadať **zaľúbenosť**, aby naplnili to, čo nenachádzajú v náboženskom živote. Nietzsche zasa veril, že sú to **peniaze**, ktoré dokážu nahradiť Boha. Ale tu je ďalší kandidát, ktorý vyplňa duchovné vákuum. **Politika**. Hľadáme



Seriál analýzy myšlienok originálu knihy T. Kellera: Counterfeit Gods (Falošní bohovia)



na politických vodcov ako na mesiášov, politické taktiky ako záchranné doktríny a politické činnosti berieme ako druh náboženstva.

Jedným zo **znakov**, že objekt je fungujúci **ako modla** je, že obavy, strach sa stávajú jednou z kľúčových vlastností života. Keď zameriavame naše životy na modlu, stávame sa závislými na ňom. Ak náš **falošný boh** je hocijako ohrozený, upadáme do paniky. Stávame sa rozrušenými a vystrašenými z budúcnosti. Uprednostňujeme nádej v politických vodcov a politiku pred Bohom a jeho slovom. Keď politickí vodcovia nie sú pri moci, prežívame smrť. Myslíme si, že keď títo ľudia nie sú pri moci, všetko sa rúca.

Ďalším znakom modlárstva i v našej politike je, že oponenti nie sú braní ako omylní, ale ako zlo. Zvyšujúca sa politická polarizácia a nenávisť v súčasnej politike sú znakom, že sme vytvorili politický aktivizmus ako formu náboženstva.

Holandsko-kanadský filozof Al Wolters učil, že v biblickom pohľade na veci **hlavným problémom v živote je hriech a jediným riešením je Boh a jeho milosť**. Svet sa však snaží nájsť k tomuto pohľadu alternatívu medzi hriechom ako hlavným problémom sveta a Bohom ako hlavným liekom, uzdravovateľom. Niečo, čo nie je úplne zlé, ale zároveň nie celkom dobré. Wolters tvrdil, že veľkým nebezpečenstvom je zameranie sa len na Božie stvorenie a nie identifikovanie hriechu v ľudskom živote. **Biblia je jedinečná**, nekompromisne odmieta všetky pokusy o zvedenie, hriech.

Reinhold Niebuhr poznamenal, že v politickom modlárstve sa stáva, že Boha odstavíme od jeho moci.

Ďalším príkladom a fenoménom doby je **modlárstvo moci**. Zúfalo sa snažíme prevziať moc nad našimi osudmi. Už pokušenie v Edene, ktoré bolo vyjadrením nesúhlasu so stanovením limitov, hraníc Bohom (Nebudeš jesť z toho stromu, Genesis 2,17) a byť ako Boh, prevziať moc nad našimi osudmi. Dostali sme sa a stále sme v tom pokušení, stalo sa to našou prirodzenosťou. Radšej ako akceptovať našu závislosť na Bohu, zúfalo hľadáme cesty uistenia, že stále máme moc nad vlastnými životmi. Ale je to ilúzia. Niebuhr veril, že táto



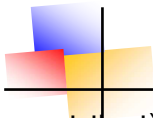
neistota vytvára „ochotu vládnuť“ ovládajúcu spoločenské a politické vzťahy.

Národné ciele materiálnej prosperity sa stávajú modlou, ak ich používame na ospravedlňovanie deštrukcie prostredia alebo povolíme zneužívanie individualít alebo skupín ľudí. Spoločnosť sa stala agresívnou a je schopná rozvíjať, podporovať pocit menejcennosti.

Niebuhr rozpoznal ďalšiu formu „ochoty vládnuť“. Nepremeníme ľudí, ale **premeníme politickú filozofiu na zachraňujúcu vieru**. Toto sa stane vtedy, keď politika sa stáva ideologickou. Ideológia môže byť použitá na prezentovanie premyslených myšlienok o predmetoch, ale môžeme ňou tiež vyjadriť príbuzné slovo, modlárstvo. Ideológia ako modla je ohraničená množstvom reality rastúcim ku konečnému slovu o veciach. **Ideológovia veria, že majú reálnu a ucelenú konečnú odpoveď na problémy spoločnosti**. Skrývajú sa, nechcú pripustiť ich závislosť na Bohu. Najnedávnejší príklad majoritnej ideológie, ktorá bola mylná, **bol komunizmus**. Takmer sto rokov veľa západných mysliteľov malo vysoké očakávania od niečoho, čo sa nazývalo „vedecký socializmus“. Ale presvedčenie živené od konca druhej svetovej vojny až k pádu Berlinského múru 1989 sa rozpadlo. Po prebudení z kolapsu socializmu sa kyvadlo prehuplo k voľnému trhu kapitalizmu ako ku riešeniu opakujúcich sa problémov s chudobou a nespravodlivosťou. To vedie ľudské správanie k niečomu čo je výhodné pre spoločnosť, okrem závislosti na Bohu a morálnych zásadách. Je príliš skoro si byť istý, ale možno, že v svetle obrovskej finančnej krízy 2008-2009 sa môže prihodiť tá istá strata dôvery v kapitalizmus ako to bolo so socializmom. Sme ľudia, ktorí si zafixujú veci, ktoré sú proti nám ako zlo.

V každej kultúre, v ktorej Boh hlboko absentuje, sex, peniaze a politika budú naplňovať vákuum pre mnohých ľudí. Toto je príčina toho, že náš politický prejav je zvyšujúco sa ideologický a polarizačný. **Jediná cesta** ako riešiť všetky tieto veci je **vyliečiť náš vzťah z Bohom**.

Biblia nám ukazuje dramatický príklad vyliečenia, príbeh o mužovi, ktorého túžba vládnuť ho viedla k tomu, aby sa stal

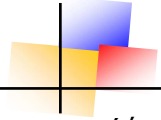


najsilnejším mužom sveta. Príbeh o babylonskom kráľovi Nabuchodonozorovi, mužovi, ktorého moc bola obrovská. Napriek jeho moci ho trápili sny, ktoré desili jeho ducha a čo viac, nevedel napriek svojej múdrosti, čo znamenajú. Je to popísané v Daniel 2.kap. Povolal svojich mudrcov, hvezdárov a čarodejníkov, aby mu oznámili a vyložili sny. Kráľ sa vyhráňa, že ak sa nedozvie tie sny, rozseká ich. Naopak pri ich oznámení a vyložení sa bohato odmení. Veľa ľudí, ktorí sú pri moci, cítia veľkú úzkosť. **Strach a úzkosť** sú dôvodom, že veľa ľudí vyhľadáva **politickú moc**. Tí, ktorí sú pri moci, vedia, že sú objektmi žiarlivosti. Kto vyššie vylezie, ten má väčšiu pravdepodobnosť škaredého pádu, veľkej straty.

Mocní ľudia neradi pripúšťajú, ako slabo sa v skutočnosti cítia. Príklad Nabuchodonozora. Keďže sa nedozvedel čo chcel, dal pozabíjať všetkých mudrcov. Až nakoniec jeden z židovských vyhnančov menom Daniel prišiel k nemu. Sen zjavený Bohom bol schopný povedať kráľovi a vyložil mu ho. Sen bol o obraze so zlatou hlavou. Veľkolepom obraze, ktorý sa nakoniec rozbil na prach.

Ľudské bytosti majú veľmi malú skutočnú moc nad životmi. V krátkosti, **všetko čo sme a máme je dané nám od Boha**. My nie sme nesmrteľní, ale smrteľní a závislí. Tak ako Nabuchodonozor. Obraz reprezentoval kráľovstvo na zemi, reprezentuje modlu ľudskej moci a výsledkov, úspechov. Sen bol **volaním po pokore**. Tí, ktorí sú pri moci, mali by vidieť, že moc sami nedosiahli, ale len im bola zverená, daná Bohom, všetka samostatná ľudská moc sa rozpadáva.

Ilúzia, že my sme pri moci je väčšinou kvôli **chybnej predstave o Bohu**. Kresťanský sociológista Smith dal meno moralistický deizmus dominantnému pochopeniu Boha, ktoré objavil medzi mladými Američanmi. Boh požehná a vezme do neba tých, ktorí sa snažia žiť dobrý a slušný život (to je moralistické podanie viery). Ústredný cieľ života nie je obeť alebo popieranie seba, ale šťastie a cítiť sa dobre (terapeutické podanie viery). Boh existuje a vytvoril svet, nepotrebuje byť vtiahnutý do našich životov, okrem situácií, keď sa vyskytne problém (to je deizmus). Spása a šťastie je na tebe. Niektorí

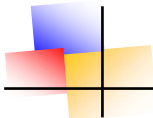


tvrdia, že moralistický, terapeutický deizmus môže sa rozvinúť do pohodlnej, prosperujúcej spoločnosť privilegovaných ľudí. Ľudia, ktorí niečo dosiahli, pripisujú tento stav svojmu vlastnému intelektu, svojej tvrdej práci. Skutočnosť je však oveľa komplikovanejšia. Osobné kontakty, rodinné prostredie, to tiež určuje akí sme úspešní. Sme produktom troch vecí: genetiky, prostredia, a našich osobných rozhodnutí. Pritom nad dvomi z týchto troch faktorov nemáme kontrolu, nadvládu. My nie sme zodpovední za náš úspech tak, ako za náš populárny pohľad na Boha a realitu, ktorá nás núti myslieť. Populárna kultúra často hovorí mladým ľuďom, že môžu byť hocičo, čo si len zmyslia. Ale najväčší vplyv na to, čo sme a budme, má Boh. Nemali by sme sa vyvyšovať nad inými. Pre koho si stvorený odlišne od ostatných? Čo máš, čo ti nebolo dané? A ak ti bolo dané, prečo sa vyvyšuješ, akoby ti to nebolo dané?

Zasa tu máme príbeh Nabuchodonozora, začal byť pokorným, jeho chybné videnie Boha sa začalo meniť, ale zmeny nezašli veľmi hlboko. **Väčší zásah** Boha bol nevyhnutný. V príbehu popísanom v Daniel 4. kapitola Nabuchodonozor povedal pred mudrcmi zasa pre neho znepokojujúci sen. Sen o veľkom a mohutnom strome, po ktorom ostal len peň s koreňmi v zemi. Kráľ zavolať znovu Daniela, aby si vypočul sen a interpretoval ho. Daniel ho vyložil. Po vyložení sna poradil kráľovi, aby lámal svoje hriechy robením spravodlivosti a svoje neprávosti činením milosrdenstva. To možno potom predĺži jeho pokoj.

To bola výchovná bolesť s cieľom zjednať nápravu a záchranu, Boh chcel zasiahnuť Nabuchodonozorovo srdce, chcel mu ukázať, že moc mu bola daná z Božej milosti.

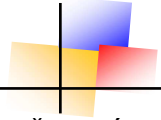
To nám ukazuje, že ten kto je úspešný, je jednoducho prijímateľ Božej priazne. Dokonca aj ľudia na vrchole svetovej moci a vplyvu sú v skutočnosti bezmocní a obyčajní, nie sú lepší ako ktokoľvek iný. **To čo máme, je výsledkom milosti,** a nie výsledkom našej práce.



Veľkou iróniou hriechu je, že keď sa ľudia snažia stať viac než byť ľuďmi, byť ako bohovia, tak upadnú nižšie než ľudia. Žijú pre svoju vlastnú slávu. Pýcha z nich spraví predátora, nie človeka. To je to, čo sa stalo v tom príbehu kráľovi. Lewis v jednej z jeho detských kníh opísal mladého chlapca, ktorý našiel obrovský poklad jaskyni. Bol rozradostený a začal si predstavovať ľahký život a moc, ktorú by dosiahol. Keď sa prebudil na jeho rozčarovanie sa premenil na škaredého draka. Pretože myslel ako drak, stal sa drakom. Keď nastavíme naše srdcia na moc, stávame sa zatvrdnutými predátormi. Stávame sa tým, čo vyznávame. Chlapec bol po premene veľmi mocný, ďaleko viac ako kedy sníval, ale bol plný obáv a úplne sám. Toto spôsobuje moc, ktorá sa k nám dostane. Chcel sa stať znova normálnym chlapcom. Modlárstvo v jeho srdci sa začalo liečiť. Jednu noc drak stretol mystického leva. Lev ho vyzval, aby vylietol z dračej kože. Niekoľkokrát sa o to pokúsil, ale bez výsledku. Lev mu nakoniec povedal, že ho bude musieť nechať, aby ho zoblíkol z kože. Obával sa však jeho pazúrov. Ležal len na chrbte a nechal ho to urobiť. Keď sa začal sťahovať z kože, bolelo to horšie než hocičo čo zažil či zacítil predtým. Začal sa šúpať, bolo to niekoľkokrát, a bolo to bolestivé, neznesiteľné. Ležal na tráve, menší než predtým. Zmenil sa po tom všetkom nakoniec na chlapca, tak ako predtým.

Lev z tejto rozprávkovej legendy, Aslan, reprezentuje Krista, príbeh svedčí o tom, čo objavili všetci kresťania, totiž že **pýcha vedie k smrti, k zničeniu, k strate ľudskosti**. Ale keď veci prijímaš v pokore bez rozhorčovania a hľadáš na Boha namiesto žitia len pre vlastnú slávu, potom **smrť tvojej pýchy môže viesť k obnove, opätovnému vzkrieseniu**. Nakoniec sa môžeš objaviť ako obnovený, s ľudským srdcom namiesto srdca zatvrdnutého.

Niečo také ako toto sa stalo Nabuchodonozorovi. V svojom vlastnom svedectve píše, že na konci tohto času otvoril svoje



oči k nebu a jeho duševné zdravie bolo obnovené, očistené. Potom chválil Najvyššieho, vyznával a chválil ho na veky. Bol znovu dosadený na svoj trón a stal sa väčším než predtým.

Keď otočil oči k nebu, k Bohu, výsledok bol omnoho väčší, než len obnovenie duševného zdravia. Stal sa väčším než kedykoľvek predtým. Toto je **hlboký obraz milosti, ktorú vidíme v Ježišovi**. Naše srdcia túžia byť ako Najvyšší pre svoj vlastný záujem, ale Ježiš sa ponížil v záujme druhých. Stal sa človekom a išiel na krížu zomrieť pre naše hriechy. Ježiš stratil všetku moc, aby nás zachránil. Zomrel a jeho smrť viedla ku spásu a vzkrieseniu. Ježiš upadol do obrovskej bezmocnosti, ale povedal, že sa plne odovzdáva do Otcových rúk, to bola zmena a spása. **Ježišov príklad a milosť lieči našu vôľu vládnuť**. Vzdaním sa moci a službou sa stal najvplyvnejším človekom, ktorý kedy žil. Ježiš nie je len príklad, je Spasiteľ, Záchranca. Len priznaním nášho hriechu a bezmocnosti, upnutím sa na jeho milosť, staneme sa bezpeční v Jeho láske, a tak posilnení v ceste, ktorá nevedie k utláčaniu, tyranizovaniu ostatných. Neistota je preč, túžba po moci je odčatá od koreňov.

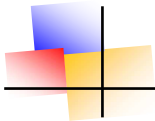
Cesta hore je ísť dole, cesta dole je stúpať.

Oliver Straka

Príspevky do februárového čísla Zborových listov

Redakčná rada sa obracia na členov nášho zboru ohľadom príspevku do Zborových listov na tému: „Osobná zodpovednosť v zbere.“ Záujemcu(-ov) prosíme o kontaktovanie sa s niektorým členom redakčnej rady vopred.

Ďakujeme.



Staršovstvo informuje

- ✚ Ses. Lucia Mišáková bola prijatá za plnoprávnu členku zboru.
- ✚ Br. Rastislav Betina bol členskou schôdzou zvolený za budúceho správcu zboru. Nastúpiť službu by mal v r. 2012.
- ✚ Staršovstvo sa v záujme objektívnejšieho rozhodovania rozhodlo dať vypracovať alternatívnu štúdiu k projektu Bardejovská.
- ✚ Mesto Košice informovalo, že vyrúbe stromy na Bardejovskej, ktoré rastú vo vonkajšom plote.
- ✚ Jedným z podnetov vizitácie zboru bola možnosť založenia občianskeho združenia, ktoré by ľahšie vedelo získavať prostriedky pre charitatívnu prácu i prácu medzi Rómami. Staršovstvo hľadá ochotných ľudí pre tento druh práce.

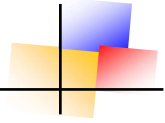
Zborové listy vydáva Zbor Cirkvi bratskej, Kováčska 31, Košice.

Len pre vnútornú potrebu.

Uzávierka nasledujúceho čísla je v piatok 25.1.2011. Za príspevky vopred ďakujeme.

Redakcia: J. Vaščák, br. kaz. Halža, I. Žežula, M. Bielik, D. Klincková,
K. Motýľová, J. Kleinová (grafika).

Web: <http://www.cbke.sk>



Organizačné informácie

Pravidelné stretnutia:

- ✚ **Nácvik spevu mládeže:** v nedeľu o 9.00 v modlitebni
- ✚ **Nedeľné zhromaždenie:** o 10.00 hod. v modlitebni.
- ✚ **Program pre deti:** malá a veľká besiedka: o 10:30 v učebni a v kancelárii zboru.

Kazateľ je k dispozícii k pastoračným rozhovorom v každom čase.

Kontakty:

kancelária zboru: 055/622 5424; kaz. P. Halža 0907 927 590

Služba pri ozvučení: Ján Havrila

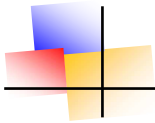
Služba prekladu kázne: Daniel Liška



Jubilanti: Lišková Oľga

Modlitebné podnety:

- ✚ Za programy v mesiaci január
- ✚ Za misiu doma i v zahraničí.
- ✚ Za bratov a sestry, za chorých, za rodiny s deťmi.
- ✚ Za duchovné budovanie a rast zboru
- ✚ Za svedecký život blízkym
- ✚ Za prácu vo Vitkovciach
- ✚ Za mládež, dorast a deti v zbore



Program na mesiac január

1.	So	10.00 Novoročné stretnutie zboru
2.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. M. Petrejčík, kaz. P. Halža/ Pamiatka na ukrižovanie a zmŕtvychvstanie Ježiša Krista
3.	Po	17.30 Mládež
4.	St	17.30 Staršovstvo
6.	Št	17.00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
9.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. M. Havrila, kaz. P. Halža/ 18.00 Aliančný modl. týždeň /br. I. Žežula/
10.	Po	18.00 Aliančný modl. týždeň v ECAV
11.	Ut	18.00 Aliančný modl. týždeň v CB
12.	St	18.00 Aliančný modl. týždeň v BJB
13.	Št	18.00 Aliančný modl. týždeň v AC
14.	Pi	18.00 Aliančný modl. týždeň v Ref.
15.	So	9.00 Zborová biblická škola
16.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. J. Vaščák, kaz. P. Halža/ 16.00 Stretnutie rodín
17.	Po	17.30 Mládež
20.	Št	18.15 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
23.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. M. Bielik, kaz. P. Halža/ 17.00 Michal'any biblická hodina
24.	Po	17.30 Mládež
27.	Št	18.15 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
29.	So	17.00 Zborová biblická škola
30.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. M. Madáč, kaz. P. Halža/ 16.00 Vítkovce
31.	Po	17.30 Mládež
3.2.	Št	18.15 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
6.2.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. E. Čuňo, kaz. P. Halža/ Pamiatka na ukrižovanie a zmŕtvychvstanie Ježiša Krista

Zmena programu vyhradená.